

ger. Der savnes desuden paa disse endelige Regninger en fuldstændig og regnskabsmæssig Erklæring for, at det, hvorfor Regningen er udstedt og betalt, er fuldstændigt og rigtigt præsteret. Alt dette, troer jeg, bør være anderledes, og denne Paragraph gaaer derfor mere ud paa ved en Lovform at henlede Vedkommendes Opmærksomhed derpaa, end i de enkelte Tilfælde at foreskrive den Form, som man skal følge; jeg betragter det nemlig som Bestyrelsens Sag. § 21 er en Consequens af det Foregaaende, og § 22 er jo ogsaa nødvendig, naar man vil kunne sætte § 20 behørig igennem.

Jeg har gjort mig Umage for at forelægge dette Forslag nogenlunde fuldstændigt for det ærede Thing, idet jeg beder om, det maa blive taget under Behandling. Om der endogsaa ikke skulde kunne komme en Lov ud af Lovforslaget, som kunde træde i Virksomhed, saa troer jeg, at Bearbejdelsen af det vil vække Opmærksomheden for saa mange vigtige Puncter, denne Sag angaaende, at jeg tør vente, at Regjeringen maaskee endogsaa til næste Aar vil fremkomme med et Lovforslag, der naturligvis langt bedre — thi fra Regjeringens Side kan jo alle det Slags Sager gjøres paa en langt bedre Maade — vil afhjælpe disse, efter min Overtydning saa væsentlige Mangler i vor finantzielle Bestyrelse og hvad der ligger os saa væsentlig paa Hjerte: Rigsdagens Udøvelse af dens controllerende Magt.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive omdeelt til d. Hrr. Medlemmer.

Vi gaae derpaa til det næste Nr. paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Udkast til Lov om Forandringer i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster, dens §§ 3 og 6.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 59 Stemmer.

Udbringingsforslag indkrævedes til Mandag Middag.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til 1ste Behandling af Udkast til Lov, hvorved Lov af 29de December 1850, angaaende den Kjøbstæderne (Kjøbenhavn dog derfra undtagen) tilkommende Godtgjørelse for ordinair Indqvartering nærmere bestemmes og forandres.

Blod: I Motiverne, der ledsage det foreliggende Lovudkast, paavises Nødvendigheden eller idetmindste Ænskeligheden af at tilvejebringe en mere virksom Control med Hensyn til Størrelsen af de Beløb, der udbetales som Godtgjørelse for ordinair Indqvartering, og forsaavidt Loven kun kom til at gaae ud derpaa, skulde jeg ikke gjøre nogen Indvending imod den; men Udkastet gaaer videre. Naar Loven affattes, som foreslaaet, da vil den kunne medføre, at Communerne tildeels eller vel endog aldeles berøves den Ret, de fortiden ifølge Loven af 29de Decbr. 1850 have til Godtgjørelse for ordinair Indqvartering. Det hedder nemlig om denne Godtgjørelse i Lovudkastet, at den fra 1ste April 1858 af ifkun skal tilkomme vedkommende Kjøbstæder, „for saavidt den enten er hjemlet ved den aarlige Finantslov eller ved en senere Tillægsbevillingslov“. I Medfør heraf vil der altsaa ved den aarlige Finantslov kunne bestemmes, at kun endeel af den Godtgjørelse, der efter den fornævnte Lov tilkommer Kjøbstadcommunerne, skal tilflyde dem, og saaledes vil der altsaa tildeels fratages disse Communer en Ret, de hidtil have havt, hvilket jeg dog maa ansee for at være mindre ønskeligt. Paa en Tid, da de særegne Rettigheder, som Kjøbstæderne have været i Besiddelse af, deels ere blevne indskrænkede og deels paataenkes yderligere indskrænkede, kræver formeentlig Billighed eller endog Retfærdighed, at man ikke ved Siden deraf paalægger Kjøbstæderne nye Byrder eller forøger de særegne Byrder, der hidtil have paahvilet dem. Dersom man vil sige, at dette heller ikke er Hensigten med Lovudkastet, hvortil der i Motiverne findes en svag Hen-